

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebalta

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE COROMINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RANBLADE LES FLORS, 14, PRAL.
IMPRESSA
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2,298

ANY VIII NÚM. 2.192

BARCELONA, DILLUNS, 6 MARS DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

LES BATALLLES DEL SUFRAGI

El gran miting del Tívoli

Ple a vessar. - Importants declaracions dels oradors. - Ovacions y aclamacions. Els lerrouxistes pertorben l'acte. - Esvalot, batusses y un tret. Agressió. - Acaba l'acte en mitg d'un gros entusiasme. - Manifestació al carrer.

Entrant en combat

Magnífic acte, esplèndid miting el deahir... Estem avaluats a comptat per èxits de actes que celebra a Barcelona l'Esquerra catalana. Així y tot, ahir ens alegràrem i ens reconfortà l'esperit l'espectacle d'aquella gentada entusiasta que omplia completament l'espaiós local y ovacionava vibrants discursos dels oradors.

Era allí, present y viva, la Barcelona nostra, la ciutat dels nostres amors y dels nostres dolors. Era allí la Barcelona sana, liberal, generosa, composta d'obres y de memòries que estimen amb igual afecte les llibertats individuals y la nostra patria catalana. La tradicional democràcia barcelonina, vuidada en els mollos de la política moderna, es la base sòlida de la Unió Federal Nacionalista; y, comptant amb ella, el nostre partit avança cap a la victòria, amb la fermesa de la convicció y amb el coratge que l'esperansa dona.

El miting d'ahir fou un preludi excel·lent per la candidatura federal nacionalista. Els nostres homes pogueren presentar davant del poble amb el cap alt, amb el cor net, amb la paraula franca, explicant els motius genuïnament patriòtics que ha tingut l'Esquerra catalana per rebutjar les inacceptables aliances que se li havien proposat y per anar sola, amb solitud digna y gloriosa, a les vinentes eleccions provincials. Y el poble aprovà, amb el seu assentiment, amb els seus aplaudiments y amb les seves aclamacions, les explicacions lleials y honrades dels nostres capdavanters.

Contra els republicans que deshonren la República amb immoralitats administratives y contra els regionalistes aliats dels carlins y dels vells cacics, als l'Unió Federal la seva bandera, nacionalista sense taca de caciquisme, republicana sense taca de negoci immoral.

Fent un trist contrast amb la civilitat dels nostres correligionaris, un escamot de radicals provocà un incident sorollós, fregint una nova feta vergonyosa a les realitats per la càbila lerrouxista. Però la gentada donà mostres de serenitat, y els trets de pistola Browning, en lloc de fer esclatar el pànic, feren esclatar una ovació delirant, tempestuosa...

Triomfà aquesta bandera el vinent diumenge? No se'n amaga que la lluita es hardida y costosa; però a mesura que el moment s'acosta sentim enfortir-se en els nostres dintres la confiança en la victòria!

D. FRANCISCO LAYRET

Ciutadans: Novament venim a demanar els vostres sufragis per les eleccions del diumenge vinent, y al parlar d'aquestes eleccions del diumenge hem de parlar de la nostra significació davant de les altres candidatures en lluita.

Ens trobem enfront dels lerrouxistes y de la coalició pactada per la Lliga amb la denominada coalició de dretes. Examinem, doncs, l'una y l'altra per poder fixar després la vera significació de la nostra candidatura.

La candidatura lerrouxista. Al parlar de ella tinc de distingir entre els diferents ciutadans que la voten, perquè als uns podem demanar-los el seu sufragi, mentre que als altres ni podem ni podem demanar-los. En aquells que són fervents republicans y han vist en la lerrouxista una candidatura republicana, podem dirigir-los: però an aquells altres que no són republicans y no veuen en la candidatura lerrouxista més que la encarnació de l'odi a lo que es aspira de reivindicacions catalanes, no volem, no volem dirigir-los demanant-los el sufragi. (Aplaudiments.)

An aquests els hem de dir que'l moment que's planteja amb les vinentes eleccions es decisiu. Y així els ho hem de dir, an els republicans de bona fe que puguen estar disposats a votar. Perquè ont es el republicanisme dels homes que formen y patrocinen aquella candidatura? Ella representa el cúmul d'immoralitats de la majoria del nostre Ajuntament. (Grossos aplaudiments.) Representa als qui en el miting y en el periòdic prometen amor a l'obrer y un cop en el govern de la ciutat fan tot lo contrari de lo que han promès en les seves prediques. Quin crèdit pot merèixer aquesta candidatura? Els qui per ella us demanen els seus vots no han fet res més que dir que diuen mentir. Enemics irreconciliables segons diuen de la Iglesia, toteren que'l seu quec en l'Ajuntament assisteixen pomposament y portant l'alta representació de Barcelona, y després d'haver acordat el Consistori no assistir a actes religiosos, al «Te Deum» que se cantà a la catedral quan la vingué de la infanta Isabel. (Ovació.)

Ont són els republicans y els radicals, amics dels treballadors? Ont són els enemics de les grans empreses?... Fa dos dies, que acordaven regalar uns quants centenars de mils pessetes a una companyia de tramvies. (Grossa ovació.)

Sobre aquesta majoria consistorial pesen els negocis de les agües, guix, calç y ciment. Naturalment que un partit no es responsable de lo que fassi un ciutadà que en el mateix miting, però ho es dels actes col·lectius de la majoria consistorial que'l representa. (Molt bé.) La responsabilitat, primer, es per la majoria que executa aquells actes, però després es per l'element director del partit que'l tolera. Y l'element director del lerrouxisme, s'ha fet responsable, perquè no sols no'ls ha condemnat, sinó que'ls ha defensat en el Parlament. (Molt bé.) Els ha defensat y els ha aplaudit. (Aplaudiments.) La taca d'immoralitat d'aquella majoria, s'estén per tot el partit (aplaudiments), perquè igualment no són complis aquells que no se'n han apartat, que no han aixecat la veu de la protesta.

La candidatura lerrouxista. Al parlar de ella tinc de distingir entre els diferents ciutadans que la voten, perquè als uns podem demanar-los el seu sufragi, mentre que als altres ni podem ni podem demanar-los. En aquells que són fervents republicans y han vist en la lerrouxista una candidatura republicana, podem dirigir-los: però an aquells altres que no són republicans y no veuen en la candidatura lerrouxista més que la encarnació de l'odi a lo que es aspira de reivindicacions catalanes, no volem, no volem dirigir-los demanant-los el sufragi. (Aplaudiments.)

An aquests els hem de dir que'l moment que's planteja amb les vinentes eleccions es decisiu. Y així els ho hem de dir, an els republicans de bona fe que puguen estar disposats a votar. Perquè ont es el republicanisme dels homes que formen y patrocinen aquella candidatura? Ella representa el cúmul d'immoralitats de la majoria del nostre Ajuntament. (Grossos aplaudiments.) Representa als qui en el miting y en el periòdic prometen amor a l'obrer y un cop en el govern de la ciutat fan tot lo contrari de lo que han promès en les seves prediques. Quin crèdit pot merèixer aquesta candidatura? Els qui per ella us demanen els seus vots no han fet res més que dir que diuen mentir. Enemics irreconciliables segons diuen de la Iglesia, toteren que'l seu quec en l'Ajuntament assisteixen pomposament y portant l'alta representació de Barcelona, y després d'haver acordat el Consistori no assistir a actes religiosos, al «Te Deum» que se cantà a la catedral quan la vingué de la infanta Isabel. (Ovació.)

Ont són els republicans y els radicals, amics dels treballadors? Ont són els enemics de les grans empreses?... Fa dos dies, que acordaven regalar uns quants centenars de mils pessetes a una companyia de tramvies. (Grossa ovació.)

Sobre aquesta majoria consistorial pesen els negocis de les agües, guix, calç y ciment. Naturalment que un partit no es responsable de lo que fassi un ciutadà que en el mateix miting, però ho es dels actes col·lectius de la majoria consistorial que'l representa. (Molt bé.) La responsabilitat, primer, es per la majoria que executa aquells actes, però després es per l'element director del partit que'l tolera. Y l'element director del lerrouxisme, s'ha fet responsable, perquè no sols no'ls ha condemnat, sinó que'ls ha defensat en el Parlament. (Molt bé.) Els ha defensat y els ha aplaudit. (Aplaudiments.) La taca d'immoralitat d'aquella majoria, s'estén per tot el partit (aplaudiments), perquè igualment no són complis aquells que no se'n han apartat, que no han aixecat la veu de la protesta.

Per així us deia que eren aquests moments decisius. Els còs electorals ha de dir si's fa solidaritat dels actes del lerrouxisme. Si porta a la Diputació als candidats lerrouxistes, la massa electoral demostrarà que no ha sentit lo que passa al municipi. Si queda quelcom de moralitat en el còs elector y aquest veu que es una farsa tota la predicació lerrouxista, encara pot valuar-se, redressant-se y no donant el vot a un partit immoral. (Aplaudiments.)

Jo no vull creure que dels honrats treballadors de nostra terra, els que serven una tradició honrada de les austeritats republicanes d'aquells homes que's digueren Pi y Margall y Salmerón, n'hi haurà cap que dongui el seu vot an els tacats del municipi. (Molt bé.)

D. SANTIAGO GUBERN

(Es rebut amb una llarga ovació.)
Ciutadans: Els meus amics del districte segon amb tot y el meu expressat desig de descansar d'aquesta finida gestió provincial, han tingut la deferència de portarme a la recollida.

Aquest fet, naturalment, m'ha causat una immensa alegria, una vivíssima satisfacció, perquè ve a representar el referèndum a la meua conducta y a la dels meus companys, a la Diputació provincial.

Hi ha qui creu que la tasca provincial no té importància, y, positivament, ne té moltíssima y es d'una gran transcendència.

La Diputació se cuida de realitzar totes aquelles coses que afecten a la vida y desenvolupament de Catalunya, y que precisament per esser de la nostra terra, l'Estat no les hi concedeix la deguda protecció.

Els homes que són portats a aquella casa per la suprema voluntat del poble, tenen també el deyer de preocupar-se seriament y constituir-se en constants vigilants de totes aquestes institucions benèfiques, manicomis, etc., que sofreixen la perniciosa hegemonia de l'actual règim.

Doncs bé; les taques, els afronts, les injúries que s'han consumat en aquestes institucions, han sigut sempre cuidadament amagades pels homes de la dreta. Podem, doncs, nosaltres aliar-nos amb aquests homes sense que ho rebutgi la nostra consciència?

Es rebut amb grossos aplaudiments que duren llarga estona. Seguidament diu:
Ciutadans: Els homes que portem la responsabilitat de la direcció de l'U. F. N. R., no per les insidies dels adversaris, sinó per manament de la pròpia consciència, volem explicar al poble les altes y poderoses raons per les quals anem sols en la lluita del diumenge.

Volem fer-ho, tenim necessitat de fer-ho, perquè som un partit realment republicà y democràtic. La nostra força es el convenciment de tots els que formen el nostre exercit. Per així vull que cap de vosaltres surti d'aquí sense estar convençut de que la nostra conducta era l'esmentada.

El que's presenta es un moment decisiu del qual pot sortir-ne quebrantada aquesta força de l'U. F. N. R., que convé que visqui pel bé de Catalunya, de la Democràcia y de la República.

A Barcelona hi han quatre forces: la dreta, la Lliga, nosaltres y els lerrouxistes. Si examinem els dades de les passades eleccions, les majories haurien de esser pels lerrouxistes y les minories per nosaltres. Però abans d'entrar a la lluita se'ns presenta per la Lliga un dilema: o venim amb nosaltres de bracet dels carlins o anem sols. Recordeu-ho. Primer de tot se'ns dirigí la Lliga d'una manera oficiosa, proposant-nos l'aliansa, però sense esperar la resposta va publicar un document públic convidant-nos a nosaltres a una assemblea municipal s'hi presentà una proposició per anar junts amb la Lliga, y la qual sigui rebutjada, però encara que no hagués estat així hauria estat inútil perquè en aquells moments el dilema ja estava plantejat.

Us posaré un exemple. Es com si jo anant sol trobés an algú de vosaltres que anés acompanyat y me digués: Vol acompanyar-me? Acompanyar-me a votació, però no al senyor que ve amb vostè; lo qual seria una grosseria, perquè si jo tinc el dret de no voler anar amb vostra companyia, no tinc el dret de cometre una grosseria, que es lo que se'ns hauria tirat en cara si haguessim contestat acceptant la coalició amb la Lliga, rebutjant amb els altres elements.

Fou precis que un diputat republicà, fou precis que jo arranqués de les mans de Prat y l'Albó aquests fets vandàlics, (ovació formidable) per posar-los a la consideració pública.

La Diputació provincial va a nomenar tres mitges per a que realitzessin una delegació inspecció d'aquell establiment y subseguís tots els seus defectes.

Els nomenats, van dictaminar amb una extensa y lluminosa memoria. El document era terrible, monstruós, revelador de l'estat realment ignominios amb que se trobava el manicomí, ont no hi ha la més petita noció de règim científic. Malgrat l'estat absolutament prohibit per la llei dels delictes, allí se'n usa y els bojos són tancats en cel·les fosques y brutes com si fossin repugnants criatures.

Així, no solament passa amb els bojos, si que també amb els petits alienats que cometen una falta. (Una veu del públic: S'ha de treure la careta de l'Albó.)

Totes aquestes monstruositats de que us parlo, foren vergonyosament entretingudes a la Diputació pels homes de les dretes que per lo vist no portaven gaire pressa en arreglar-ho.

Fou precis que un diputat republicà, fou precis que jo arranqués de les mans de Prat y l'Albó aquests fets vandàlics, (ovació formidable) per posar-los a la consideració pública.

Y ara, fixeu-vos, ciutadans. Els fets vandàlics de la setmana tràgica, com que eren de procedència republicana, els homes de la dreta els atacaren durament y aporren després el període de repressió que'ls hi succeí. Però els fets vandàlics del manicomí de Sant Boi, com que eren de procedència religiosa, els homes de la dreta demanaven prudència. (Molt bé; molt bé; aplaudiments.)

Abans de comensar
Després de tacades les deu, una cortia seguida de gent anà entrant en el Tívoli. Ràpidament la cortia anava en groixintse.

A dos quarts d'onze el teatre ja estava ple y oferia un animadíssim aspecte. No parava d'entrar gent, ans al contrari, y a la seua estava el local atapat, y el públic vessava per portes y passadissos. Butaques, lloges y galeries, estaven ocupades del tot. Y així que molta gent havia anat cap al Tívoli creient que M. Gibert volaria y a la mateixa hora donava en Ramir de Maeztu la seva anunciada conferència al Principat.

A onze hores y minuts aparegueren a l'escenari els oradors, els candidats y els individus de la comissió electoral. Una gran salva d'aplaudiments esclatà, llarga y aixordadora.

Occupà la presidència don Pere Corominas, asseient-se a la seva dreta els senyors Carner, Roig y Armengol y Layret, y a la seva esquerra els senyors Gubern, Ruiz Casamitjana y Baró.

Obert l'acte, en breus paraules, pel president. Aquest codicé la paraula a

El Dr. E. Ribas y Ribas s'ha encarregat novament de son **Con-**
sulti de Cirurgia, Passatge Do-
mingo, número 3, y de la seva **Clinica d'Operacions**, carrer VALÈNCIA, número 339.

Dr. CASTELLARNAU VIES URINÀRIES.—Tractaments moderns d'efectes ràpids.—Consulta
econòmica de les cinc a dos quarts de nou.—RAMBLA DEL MITJ, 11, PRAL.

Dr. GALLEGO Vies urinàries.—Matriu.—Cirurgia general.
18, Comte Assalt, 18.—De 11 a 1 y de 3 a 9. Festius, de 10 a 1.

D. PERE COROMINAS

Ciutadans: Vull dir poques paraules; per així vaig directament al gra. M'han encomanat altres amics que'ls excusés per no trobar-se presents. No soc partidari d'excuses davant del poble; tothom sap que si no són entre nosaltres, estan complint el seu deyer en altre lloc. Jo no excuso a ningú.

Tothom lamenta el poc interès que des-
parten les eleccions provincials; aquesta

manca d'interès se troba, en part, justificat perquè els actuals organismes provincials són quelcom artificial i invenció de la Llei. Si se tractés d'anar a la lluita per la constitució de la Diputació única de Catalunya, altrament vibraria tota la nostra ciutat. Hem de treballar de totes maneres per que els actuals organismes sien prelude d'aquesta Diputació catalana: no hem d'esperar de la Llei noves facultats, sinó crear interessos catalans; d'altra manera, erigim a Barcelona en explotadora de totes les altres terres catalanes, car al concentrar gairebé tota la riquesa fa desmerèixer l'importància de llurs organismes provincials.

Aquestes eleccions són continuació de una obra fa dos anys començada; revisant d'un aire català i democràtic totes les nostres corporacions, lo mateix l'Ajuntament i la representació en les Corts, que la Diputació provincial; però que així al girar, les terres d'Espanya, i l'ulls vers Catalunya, puguin veure el comens de la seva redempció. (Foris aplaudiments.)

Es inútil que vinguin a entrebancar la nostra obra preguntant pels fruits actuals de la nostra política. An els els hi podem demanar què han fet, quin benefici han assolit en cinquanta anys d'evolució, callar el seu catalanisme amb les negres idees reaccionàries... (Ovació.)

En tot aquest temps del seu predominí hem guanyat un Codi civil, primera puynyalada al nostre Dret Català; hem sofert el vergonyós rebuixament de nostra llengua, no fa pas gaire oficial a Catalunya; i hem lograt la Llei de Jurisdiccions, aquesta llei feta per mols d'aquests que avui són els aliats de la Lliga. (Aplaudiments.)

Aquesta tasca no podem deixar-la en mans de l'altre grup republicà; som nos-

altres els qui devem realitzar-la. Ja han caigut masses desventures damunt de nosaltres: les bombes, la crisi industrial, l'ensopiment del nostre tràfic marítim. Jo tindré aviat ocasió de demostrar que tot això és quelcom més que una crisi: és el comens d'una decadència.

Després, patim altra desventura, la més vergonyosa: la d'aquests que amb la seva administració municipal acaben de posar l'INRI sobre la creu en que estan crucificant a Barcelona. (Ovació.)

UNA AGRESSIO

Evalot. — Un tret

En aquest punt del discurs del nostre director, se promou a la galeria de sobre la porta d'entrada, un evalot. Gesticulen i criden d'arreu vint persones. Tots els ulls se tornen cap allà. Creiem que es un petit incident sense importància. Però una detonació i una flamarada que arriben al mateix temps fins a nosaltres, ens demostren que l'incident és greu. Ha sigut engatxat un tret que ha anat a parar al sostre del teatre.

Passa per la multitud un moment de pànic. La gent, empor, fora d'una petita minoria, resta quieta al local, aplaudeix. Mentre la policia se n'apropia al que ha engatxat el tret. La cosa no resulta gaire fàcil, perquè públic vol mirar-lo i lluitar per veure'l de les mans de la policia.

Com ha passat el fet

Per lo que ens han dit els testimonis presencials del fet, aquest succeí així: Alguns joves lliguistes anaren al lloc on hi havia un grup de gent, i un d'ells hi eren ja des de l'ensopament; altres hi entraren després d'haver acabat el miting de la "Casa del Poble".

Quan en Corominas digué que la majoria radical de l'Ajuntament posava l'INRI

en la creu en que sacrificava a Barcelona, un concurrent digué algunes paraules en veu alta com si fossin una senyal. Al mateix temps se promougué la cridoria en el grup en que estava l'agressor, compost de lliguistes. D'entre ells sortí un bras, apretant tres vegades el gatillo d'un revòlver. Dos trets fallaren i solament el tercer sortí del canó. Sortosament s'havien tirat damunt de l'agressor alguns ciutadans i un li havia desviat el bras. Així la bala anà al sostre, on evidentment no volia posar el símbol de l'INRI que engegà l'ama.

L'agressor

Set o vuit agents i individus de la policia envoltaren a l'agressor i el conduïren fora del local. Darrera seguia una gran gentada, exaltada pel fet, prorrompent en grans crits de mateu! i altres per l'istil.

Al mateix temps, punys, bastons i paraigües s'alçaven per sobre els caps, amb anim de castigar a l'autor de tan covard acte. Alguns cops caigueren sobre l'agressor, que quedà bastant masegat i amb senyals inconfusibles a la cara de contacs amb irats punys.

L'autor del tret és un obrer amb aparències de vint o vintidós anys, però que segons declarà després a la delegació de policia, ne té trentadós. És migrat de cos, sense pel a la cara i porta una americana de vellut clar, d'aquestes que se corden sola la barba.

El seu nom es Pere Adam Turon, fill del Masnou, electricista d'ofici, casat i amb domicili al carrer de Villarroel, número 106, primer.

Es lliguista, segons el mateix digué. Sembla que fins té un càrrec a la guardiola de la "Casa del Poble", en dies de festa.

En una dependència del teatre fou lligat per la policia i sense perdre temps portat a la Delegació de Policia del Pasatge de Cameros. Més de duescentes per-

sones anaven darrera, cridant. La policia tingué de treballar molt, perquè els manifestants no arribessin al cos de l'agressor. Entre aquests espontanis manifestants hi anava també un escamot de lliguistes, que s'embarcaren a bofetades amb alguns nacionalistes. Quan vegeren que la policia la policia part y que no llibertarien a l'heredici company, desaparegueren com per encant.

A la delegació fou interrogat l'Adam, sobre la seva filiació, domicili, etc., respondevé d'acord amb lo que portem dit. L'ama es un Browning de cinc trets. Li prengué l'agent de policia Joan Muñoz López.

A la delegació susdita hi acudí el quefe superior de policia, interrogant al detingut. També hi anaren mols curiosos volent saber qui era l'agressor.

CONTINUA' SR. COROMINAS

Per fi, s'aconsegueix restablir l'orde i el senyor Corominas reprén amb energia el seu discurs.

Si han estat aquestes paraules en que aludia a una creu les que han promogut la protesta, jo dic an aquests enemics que aquí tenen el meu cos y la meua vida, però que no crucifiquin més a Barcelona. (Gran ovació. La gent dreta en les butaques, els barrets a les mans, crida entusiàsticament, sense deixar oir les darreres paraules de l'orador.)

Calieu. Que'l vostre silenci digni tota l'indignació dels nostres cors. Tingueu calma, que si han vingut aquí creient trobar-se amb un serrall de fomes, veegin ben clarament que es una assemblea de homes... (Formidable ovació.)

Nosaltres no anirem a provocar lluites fratricides, mai anirem a crucificar a Barcelona que n'és, al cap y a la fi, l'única víctima. Però que no se'ns provoqui tam-

po. Qui tingui l'esperansa de trencar la fastuositat de les nostres festes democràtiques, sapiga que arreu se'l rebirà amb cor vil.

Hem d'anar combinant les nostres aspiracions catalanistes amb els ideals democràtics. No hem d'imitar aquests esperits febles que's mantenen fora dels dos grups catalans, jutjant els seus errors; però quan l'altre grup s'equivoca, devem declararlo amb lleialtat, per això, ara, li diem an els de la Lliga, solemnialment: es heu equivocat; rectifiqueu per Catalunya.

Per aquí s'ha dit que la situació de la Lliga en aquestes eleccions era resultat de pactes passats y anunci de futures col·leccions. Hi ha un grup català que vol amagar nostres ideals patriòtics sota la odiosa bandera dels carlins y de la Defensa Social.

Fem que d'aquí endavant les nostres idees nacionalistes surtin cap Espanya, no amb banderes de reacció y de Llei de Jurisdiccions, sinó en portades per les més pures aures de Llibertat! (Esclata una llarga y forta ovació.)

El senyor Corominas reprén el lloc presidencial; demana silenci y diu: «A fora d'aquesta porta hi ha la tignit de Barcelona que us espera: porteu-vos com ella's mereix.» (Se reproduïx l'ovació.)

A la sortida

Manifestacions. — En Carner y en Corominas, ovacionats

Durant la darrera part del discurs del senyor Corominas, al carrer no han cessat els crits y els incidents. De dintre el teatre se sentien remors de discussions acalorades. No obstant, els incidents

promoguts, no han estat greus. Merced a la prudència de la nostra gent, havim no hem de consignar cap nota trista.

Quan el senyor Corominas ha pronunciat les seves darreres paraules al miting, la multitud s'ha lliçat al carrer, felicitant els que's trobaven a l'escenari, felicitant als oradors y abraçant a l'escenari director, alegrant-se de no haver tingut conseqüències per al l'incident que s'ha desenvolupat mentre parlava.

Era un quart de dues quan els oradors sortien del Tivoli, per la porta de l'escenari. Desseguida, la gentada que hi havia congregada al carrer de Casp, els rodeja, aplaudint-los y aclamant-los.

El senyor Carner se dirigí a son domicili, carrer de Casp enllà, seguit d'un nombros grup de ciutadans que durant tot el trajecte no pararen d'aplaudir-lo. El senyor Corominas anà cap a sa casa del passeig de Gràcia y per la ronda de Sant Pere, igualment seguit d'un grup d'entusiastes que l'aplaudia sense parar. Els dos grups no baixarien, cada un d'ells, d'unes quatrecentes persones.

Quan el senyor Corominas entrava a son domicili, l'ovació que se li tribuà fou grossa. Tota la gentada, davant de l'entrada, aplaudia sense cessar. Durant llarga estona l'entusiasme fou senyor en la plassa d'Urquimaona.

A quarts de dues els grups se dissolven tenint tothom paraules de aprovació per la barbare agressió y mots d'entusiasme davant la victòria que espera a l'U. E. N. R. en les eleccions del dia menge.

L'autoritat, que prengué precaucions, seguit als manifestants fins al domicili de nostre director, no tingué d'intervenir en res.

Una emissió de moneda espiritual PER UN ECONOMISTA CATALÀ

Un dels més greus defectes dels meridionals es el d'esser mancats de mida. No tenim la serenitat necessària per aprofitar l'efers produït, i l'abús fa el treball estèril, el desordre anula l'activitat.

Podríem comparar el meridional amb un automòbil de mols cavalls, però sense fre, que corre molt, molt, més fins als carrosses de la carretera, tirats al pas, sense accidents ni parades, arriben més aviat a punt.

Y aont fa més pena trobar aquest defecte nostre es en la major part dels nostres intel·lectuals. La filosofia més a la moda ha sigut per molt temps la més esbrogada. El que en altres països s'ha pres com una obra paradòxia, admirada s'ha vol com a obra mètica, i l'irracionalisme ha presentat una curiosa originalitat que fa meditar, s'ha considerat a qui com diu al peu de la lletra, com a obra científica, y s'ha vulgaritzat ràpidament, millor dit, barrejament, contribuint a l'anarquia moral y intel·lectual que fa entre nosaltres gaire bé impossible tota empresa col·lectiva.

Amb la ploma a la mà, mols intel·lectuals s'imaginen brandar una espasa; y els propòsits la realització dels quals necessitaria empenta continuada, orde, concertació col·lectiva y resignació a la feina modesta, sembla que s'ha de dur a terme per la sola força màgica d'una arenga de capdell en forma d'alguns articles de diari.

Podríem citar mols y mols exemples d'aquesta tònica meridional, mes ens acontentem amb retreure un de recent; y els que's perdoinen per això els bons amics nostres que hi intervenen.

Es un periòdic rebut darrerament qui ens revela el gran projecte: un canvi radical en l'orientació econòmica social. Sembla que aquest plan serà exposat en una serie de conferències que valdrà la pena de seguir atentament.

«Casi revise en España honores de acontencimiento el hecho de que un profesor abandone sus ocupaciones y su cátedra y se marche al extranjero exclusivamente para documentarse sobre un punto concreto de su ramo.» Aquesta entrada en materia fa poc honor al nostre poble. Si la premsa no estés contagiada d'una altra malaltia meridional, el periodista no podria escriure, amb bon fe, un paràgraf semblant. Car, si el professor val y es modest, no consentirà mai que un senzill viatge d'estudis surti de l'orde d'un fet particular y per tant l'aconteixement no's podrà produir.

Mes, deixant els detalls de banda, examinem les conclusions que'l nostre professor ha formulat de retorn del seu viatge. Advertim de primer que'l viatge de aquest senyor — que no anomenarem, per fugir de personalismes, car volen analitzar el cas tipus y no criticar una persona que particularment mereix tot el nostre respecte — «despertó expectación, por la razón expuesta y por tratarse de una personalidad de tanto relieve, cuyas doctrinas y afirmaciones causan invariablemente impresión en la opinión pública.»

Mobil del viatge: «El amor a este país.» Adonés: «El que havent arribat les Corts a Barcelona y per tota Espanya a un punt tal, s'imposava un canvi de direcció. «Hase visto mayor anarquía intelectual y moral como la que en estos tiempos hemos llegado? «Hase visto mayor y más repulsivo materialismo y egoismo que el que hoy domina? «Hase visto más insignie indiferencia, desprecocupación, el espíritu más católico: si ha d'esser per imposició, reprimint, en quant sigui possible, la propagació de les doctrines contraries, com ha fet el catolicisme, pretenent possessor de la veritat absoluta, quan ha tingut en ses mans el poder executiu, o si ha d'esser per el llure examen y la llure discussió, contraris al dogmatisme catòlic.

Tant un procediment com l'altre ens semblen de difícil aplicació avui, car justament el que més ha contribuït a la disminució de la fe religiosa en general ha sigut l'ineficàcia moral de totes les religions que, arribades al predomini de la societat, han sigut acaparades per les classes privilegiades y convertides en instrument de conservació de privilegis.

Mes si bé així s'ha fet no ho havem mai vist encara proclamar en sistema, y sembla temerari descobrir el joc com ho fa el nostre economista. La promesa d'una altra vida millor que aquesta, a la qual tindran accés molt més fàcilment els pobres (es més fàcil a un camell passar per un forat d'una agulla que entrar un ric per les portes del cel) no impideix pas als que's duen de debiles del Crist l'acumulació de riqueses sobre la terra.

Es molt just, doncs, y humil, que'l que creuen en la possibilitat d'una major suma de benestar per tots sobre la terra no s'acontentin pas del derivatiu religiós, per cert ja reuellit, que preconiza avui el nostre economista. Y que quan se tracti de les reformes socials que estan avui a l'orde del dia, com, per exemple, l'impost progressiu sobre la herència, l'aumentació dels drets successors, el go-

gur contra la malaltia y la manca de treball, pensions per la vellesa, accions del Treball (enfrent de les accions de Capital), explotació col·lectiva de les grans industries, etc., etc., no sigui pas l'argument religiós que fassi desistir les masses obreres, primeres y més directament interessades, de reclamar amb tota la força que'ls dona la potencia de llur organització.

Y quan l'economista català els expliqui que s'han d'acontentar en aquesta vida a canvi de trobar en l'altra la recompensa, no crec pas que acceptin la moneda religiosa que sols té curs en el paradís.

F. VENTURA Y LLUHI

Bruxelles, 26 febrer 1911.

Oficines electorals

OFICINAS CENTRALES

Centre Nacionalista Republicà, Pelai, 42, principal.

Círcol d'Unió Republicana, plassa del Teatre, número 2.

Centre Català Republicà Federalista, Alt de Sant Pere, número 2.

Tots els dies, de deu a una mitja, de quatre a set tarde y de nou a onze nit.

Casino Principal de Lleida

Bazar Paris 10'45, fins a Josep Alemany.

N. S.

Viuda Blanch

J. Serra

Josep Alemany

Un quinto de Centelles

Centre Català de Saragossa

Escola pública municipal de nois, carrer Muntaner, 79, primer

Societat «La Alianza del Poble Nou»

Cine Familiar

4.ª llista Tupinamba 3'10 peses, fins a «Una senyoreta».

N. S.

Camil Barre

Francisco Borrell

Un senyor

Una senyoreta

Sant Antoni de Calonge

Diari «El Progreso», segona edició

J. Codina

Fille de J. Precklen

Sandoval y Soler

Escola pública municipal de nois, Dos de Maig, 237; 13'50 peses, fins a Joan A. Pérez de la Ossa.

Cecili Pérez Rodríguez

Joanet Pérez Rodríguez

Ramon Bou Casals

Josep M. Grau Castells

August Guitérrez Paz

Miquel Llíver Jover

Pere Capellades Malet

Jaume Alberich Prats

Florenci Lloclós Claveria

Florenci Verdaguer

Daniel Sanjae

Ramon Cornellana Font

Serafi Cortés Ribá

Lluís Huguet Serret

Josep Ribau Buñigas

Antoni Ribau Buñigas

Félix Jordá Lorente

Ignasi Jordá Lorente

Antoni Cobo Blanco

Andreu Guasch Luis

Mateu Cortés Ribá

Francisco Torrens Marsal

Josep Grau Solana

Jaume Parull Mató

Joan Balcells Rubió

Joan Miralles Redó

Andreu Giménez Dólera

Pels pobres pescadors

Quantitats rebudes després de tancada la suscripció el 28 del mes passat

Puntu

J. A. Rodoreda 0'25

Joan Costa 1

Joan Costa 1

Societat Choral de Castellvell 1

Villar 60

Casino Principal de Lleida 100

Bazar Paris 10'45, fins a Josep Alemany 1

N. S. 0'15

Viuda Blanch 0'20

J. Serra 0'10

Josep Alemany 10

Un quinto de Centelles 25

Centre Català de Saragossa 0'50

Escola pública municipal de nois, carrer Muntaner, 79, primer 79'30

Societat «La Alianza del Poble Nou» 347'70

Cine Familiar 74

4.ª llista Tupinamba 3'10 peses, fins a «Una senyoreta» 0'10

N. S. 0'10

Camil Barre 0'25

Francisco Borrell 0'20

Un senyor 0'55

Una senyoreta 2

Sant Antoni de Calonge 60

Diari «El Progreso», segona edició 1,000

J. Codina 1

Fille de J. Precklen 1

Sandoval y Soler 0'50

Escola pública municipal de nois, Dos de Maig, 237; 13'50 peses, fins a Joan A. Pérez de la Ossa 0'50

Cecili Pérez Rodríguez 0'50

Joanet Pérez Rodríguez 0'50

Ramon Bou Casals 0'25

Josep M. Grau Castells 0'35

August Guitérrez Paz 0'25

Miquel Llíver Jover 0'25

Pere Capellades Malet 0'25

Jaume Alberich Prats 0'25

Florenci Lloclós Claveria 0'25

Florenci Verdaguer 0'25

Daniel Sanjae 0'25

Ramon Cornellana Font 0'25

Serafi Cortés Ribá 0'25

Lluís Huguet Serret 0'25

Josep Ribau Buñigas 0'35

Antoni Ribau Buñigas 0'25

Félix Jordá Lorente 0'25

Ignasi Jordá Lorente 0'25

Antoni Cobo Blanco 0'40

Andreu Guasch Luis 0'20

Mateu Cortés Ribá 0'25

Francisco Torrens Marsal 0'25

Josep Grau Solana 0'25

Jaume Parull Mató 0'25

Joan Balcells Rubió 0'25

Puntu

J. A. Rodoreda 0'25

Joan Costa 1

Joan Costa 1

Societat Choral de Castellvell 1

Villar 60

Casino Principal de Lleida 100

Bazar Paris 10'45, fins a Josep Alemany 1

N. S. 0'15

Viuda Blanch 0'20

J. Serra 0'10

Josep Alemany 10

Un quinto de Centelles 25

Centre Català de Saragossa 0'50

Escola pública municipal de nois, carrer Muntaner, 79, primer 79'30

Societat «La Alianza del Poble Nou» 347'70

Cine Familiar 74

4.ª llista Tupinamba 3'10 peses, fins a «Una senyoreta» 0'10

N. S. 0'10

Camil Barre 0'25

Francisco Borrell 0'20

Un senyor 0'55

Una senyoreta 2

Sant Antoni de Calonge 60

Diari «El Progreso», segona edició 1,000

J. Codina 1

Fille de J. Precklen 1

Sandoval y Soler 0'50

Escola pública municipal de nois, Dos de Maig, 237; 13'50 peses, fins a Joan A. Pérez de la Ossa 0'50

CRÓNICA DE BARCELONA

La conferència den Maeztu

"OBREEROS É INTELLECTUALES."

Forsen gent, malgrat el dia, els mitjans electorals i la festa d'avui. Se veuen moltes senyores en els palaus. Públic selecte. A les onze, rodejat de la Junta directiva de l'A. E. P., avança per l'escenari en Maeztu. Totes les mans aplaudeixen, fins algunes dames. En Bastardas, com a president de l'entitat organitzadora, diu un breu discurs, presentant el discurs de Maeztu. Després, darrere d'una petita taula i cèntrica la seva locutoria, amb una veu plena, precisa, que omple la sala. Té una dicció de vocals obertes i lleugera admirablement, sabent donar a l'oració tots els matisos, talment com un predicador. Subratlla la paraula amb un gest de la mà dreta, que tan aviat fa força, fentse puny, com sembla inclinar, alçantse oberta, a que les idees volin. Ahir, en Maeztu, anava tot negre, de jaqué, i amb la cara rasurada i l'expressió feroç, adquiria semblances de luterà.

Hora i mitja durà la seva conferència. Sentim no poder publicar-la, per més que l'A. E. P. la editaria íntegra. Ens limitarem, modestament, a recollir uns quants idees procurant juntes seguir la successió de la conferència.

"El socialisme va esser, primer, una idea, després una emoció, i, per últim, un mètode. Una idea, és a dir, una utopia, com la República de Plató, o la Ciutat de Déu o l'Estat d'Or, que descriu Don Quixot; una emoció, és a dir, una passió, suggerida pel contrast entre aquesta Estat d'Or de l'idea i la que nos mostren els ulls; i un mètode per l'assoliment de la realització de l'idea i el content de la passió. Y quan sorgís aquest problema del mètode, de la realització, es quan apareix també el problema dels intel·lectuals."

En Sidney Webb, allà, a l'Anglaterra, meditant sobre "El Capital", va pensar que en Carles Marx havia creat la possibilitat d'arribar a la consecució de l'ideal, però no havia obert el camí que conduïa a l'ideal. Efectivament, en Marx havia profetitzat que l'economia individualista no podia esser eterna perquè anava a posar tota la riquesa en unes quantes mans, i que arribaria un dia en el qual la minoria de propietaris i la majoria de treballadors toparien inevitablement, sense que intervingués cap altra classe social, fora d'uns quants tècnics dependents dels rics. Així hauria, tal volta, ocorregut si els governs haguessin tocat el lliure industrialisme, sense la seva vigilància, si els obrers no haguessin cobrat més salari, estrictament per viure, si no visquessin amb una força econòmica als Estats i els Municipis, independentment del poder capitalista, si no començessin una serie de reformes socials a fer pensar en la possibilitat de la solució del problema social. En Sidney Webb, com nosaltres, no creia en l'ensomni marxista de que una vegada aconseguida la riquesa no hi restava, als proletaris, més que apoderar-se dels tristes, perquè aleshores seria, precisament, quan tindria de comensar l'obra socialista de l'implantació d'una administració meravellosa de l'existència de milers de tècnics que continuessin la producció i la cultura.

El pensament den Sidney Webb, era just. Però el triomf del socialisme, no hi ha prou amb la revolució social. A l'endemà del degollament universal de senyors, del qual s'ha parlat no fa gaire, a l'Ateneu de Madrid, seria necessari desinfectar les ciutats, administrar justícia, sistematitzar la producció, organitzar els serveis ferroviaris, i fer viure les coses invisibles en els caps dels homes, si no's volia que s'extingís la cultura. En altres termes, la democràcia necessita de intel·lectuals, però que'l seu triomf no sigui la barbarie.

Però, què és lo que impedeix que els intel·lectuals s'uneixin al socialisme? Quin escàndol? Quina consideració? No és l'instint de voler posseir, perquè això és insostenible, perquè l'home no cerca més que la seguretat i suficiència econòmica; no és tampoc perquè el desig de propietat sigui el més gran estimul per treballar, perquè ja s'avenia tota una generació d'europeus en els quals no és lo preferit la fama, ni el profit, sinó la obra mateixa. Jo m'inclino a suposar que és perquè'l sistema capitalista amb tots els seus defectes, permet, encara que modestament, la conservació dels valors ideals de l'home, en altres paraules, que fa possible l'existència dels intel·lectuals.

Es veu que no amanyaga més que als mitjans intel·lectuals, als còmics, als novel·listes, als metges i advocats de bon to, als pintors aduladors, als periodistes sensacionals. Però al costat de tots aquests han trobat manera de fer els seus hius de pau i de treball lliure, uns quants milers de pensadors i d'artistes que són la sal d'Europa i la conservació de la cultura.

No hi ha dubte de que'l dia que aquests intel·lectuals s'uneixin amb les masses obreres, el règim de la propietat privada, no trigarà a desaparèixer. Solament que, ara per ara, l'unió és difícil. Les masses obres accepten dogmes que no poden seguir els intel·lectuals. Com poden, aquests, admetre'l materialisme històric si saben que no és el motor fonamental de l'història l'economia? Com poden, tampoc, admetre l'aspiració nivelladora i igualatària, si viu en el món de la cultura, pastant amb respectes i gerarquies, no de sang, ni de diners, sinó les que van de mestre a deixeble, base de tota pedagogia i cultura? Per tot això i per l'implantació de la lluita de classes, molts reformistes, que són liberals, estan dintre d'un governament liberal conservador, com passa a Alemanya, però'l dia que s'acabi de fer el revisionisme dels principis (en Marx, no ocurrirà que intel·lectuals de bona fe se fassin conservadors per servir al poble.

A l'Anglaterra, el problema aquest dels intel·lectuals i els obrers se va plantejar de manera distinta. Quan l'esmentat Sidney Webb se va donar compte de que

una democràcia no educada era incapaç d'encarregar-se de la direcció de l'Estat Modern, va fundar la Societat Fabiana, amb l'objecte de depurar la dogmàtica socialista i de constituir una minoria intel·lectual que anés preparant administrativament el triomf de l'ideal. Els homes de la Societat Fabiana, se varen distingeir per tot el Regne Unit, procurant que les municipis adoptessin la socialització dels serveis públics, que's votessin greus impostos sobre herències, pensions a la vellesa, a les mares, als vells i als invàlids, que fos formidable l'expansió pedagògica, que's salaris mínims anessin creixent i que la màquina administrativa funcionés tècnicament, científicament.

Tal volta aquest criteri va esdevenir massa burocràtic i va comptar massa poc amb les energies populars, però va crear admirables riqueses municipals. Els casos de Manchester i Birmingham, aquí en Maeztu va fer cites, discussions, comptes prolixos i fondeos—són meravellosos. Y no tan sols els socialistes fabians han lograt realitzar aquesta obra gegantina en la política municipal, sinó que l'han extesa a la general del Regne. Els diu que el vell fabianisme mitjà ha fracassat per creure que n'hi havia prou amb un bós de funcionaris tècnics per l'implantació del socialisme municipal. Ara se donen compte de que fan falta una voluntat i una mentalitat col·lectives per a que la propietat comú pugui realitzar-se, perquè'l socialisme no serà possible mentre no se admeti més l'ideal del servei públic que'l de la propietat privada.

L'existència d'aquesta "élite", d'aquesta minoria d'homes aplicats a la millora humana ha estat possible perquè les oligarquies angleses han estat un despotisme il·lustrat, que ha volgut sempre remuntar-se al pítol de les coses objectives, s'han cuidat d'extal·lar les ciències i les arts, i així els intel·lectuals anglesos, volent donar el pa als obrers per a que les exigències estomacals no siguin un obstacle a la cultura. La cultura de les oligarquies ha engendrat l'idealisme socialista en els intel·lectuals. Però aquí a Espanya, tots els impossibles se redreessen davant d'aquestes oligarquies incògnites, ignorants, nepotistes totes elles que han inspirat els bíblics anatemes den Costa i que han lograt que no siguessin, a Espanya, possibles aquests escàndols espirituals per afers de justícia, com el de l'afar Dreyfus.

Perquè a Espanya el mot Europa pot servir de síntesi de renovació, perquè Europa no significa, com suposen els partidaris de l'indigenisme, el luxe de París, ni l'edificació berlinesa, ni les disbauxes de Sant Petersburg, Biarritz i Nissa, però que això és, a Europa, lo exòtic, com ho va esser a Roma i a Grècia, importat per l'Orient. Europa és la ciència, l'exatitud, la mesura. Y aquesta és la nostra Europa. Perquè ens acusen de voler fer desaparèixer lo espanyol, però per a ells lo espanyol és la sandalia, l'auresta, la jota, la plassa de toros, les tradicions religioses, i tot això, és lo particular espanyol, lo epidèrmic, no pas lo substancial. Fer desaparèixer l'escola bruta i amb pelueta, les oficines amb els empleats en vaga, les estepes sense aigua i sense maquinària, tot lo migriat i retardat; això és el nostre europeisme. Al dir Europa, diem cultura, incorporada a les grans activitats intel·lectuals i redemptores.

L'altre dia mirava jo, en el Museu del Prado, aquella gloria espanyola que's diu "La maja desnuda". Després de resar votament davant d'aquella carnalitat, resum de la feminitat de la rassa, vaig deturarme davant de la Venus del Tizi i vaig plorar. Després, cercant la causa de la meua emoció, vaig sentir que era tota la vida, tota l'ànima espanyola, la que se m'havia ofert en el contrast d'aquelles dues carnalitats. "La maja" era la

dona primitiva, les línies bel·les, amb el seu fínic esplendor, i en la tela del Tizi, al costat de la Venus nua, hi havia una orgue, i al fons una arbrada, un camí d'ideal. Però allò era la Música, el Ritme, el Desig. "La maja", en fi, era una dona; la Venus del Tizi, era tot el Renaixement. Y darrera d'ella, l'arbrada ideal.

Per què no tenim nosaltres de conqueirir-la?

En Maeztu, ha callat. El públic, tret, aplaudeix entusiàsticament. Ell s'inclina, devotament. El seu trajecte negre, se destaca en l'escenari, com si fos la vestidura d'un apòstol modern, que acaba de predicar el nou Dever.

La Comissió organitzadora del banquet de l'Indústria i del Comerç dedicat als senyors vocals associats, s'ha vist obligada a senyalar un nou pla per la recaptació de tiquets a causa de la manca de senyors que's presentaren a liquidar en el dia d'ahir, acabant d'efectuar la recaptació de deu a dotze del matí del dia d'ahir en el local de l'Unió Gremial.

Disparat varen terminar les obres de reparació de la carretera de Mataró, empreses per aminorar la crisi de treball produïda per la darrera vaga dels carbo-ners del moll.

Això vol dir que seran 800 els obrers que's tornaran a quedar sense feina.

El governador ha indicat al Govern de emprendre noves obres per donar treball fins a mitjans de maig que comensant els treballs al camp, hi haurà més possibilitats de que's vagués fonsos trobin feina en els quefers agrícoles.

L'AVIACIO. — Per l'insuficiència del temps se suspengueren les proves d'aviació que devien verificarse ahir al Tibidabo. Dites proves s'efectuaran probablement diumenge pròxim. Ja s'avisarà oportunament.

Aquest vespre la Societat de sabaters "La Armonia" tindrà reunió en son estatge, Mercè, 19, principal.

El Círcol de l'Unió Mercantil ha dirigit a les demés Societats econòmiques de Barcelona una comunicació sobre l'acord pres a l'Ajuntament d'exposar al públic les llistes dels vells contribuents que puguin esser nomenats vocals associats, amb l'objecte de que puguin formularse les oportunes reclamacions.

Fa notar també l'esmentada comunicació que convé que'l públic no deixi d'acumular dites llistes, perquè ells estan fets segons el darrer padró municipal i aquest ni tant sols està aprovat.

Es aquesta una qüestió interessantíssima, perquè després són els vocals associats els que fiscalitzen l'acció dels regidors, i que convé que'l públic se fixi en la matèria.

A l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carme, 80), avui dilluns, a les deu del vespre, el doctor Martí i Julià hi donarà una conferència sobre'l tema "L'Univers". L'acte serà públic.

Demà, una conferència per don Josep Comas y Solà.

L'Esperanza Kataluna Grup Supren, participa son trasllat al carrer den Montaner, 6 (Ateneu Autonomista).

Avui continuaran les classes d'Esperanto que ve donant, comensant dilluns una de primer curs per a ambdós sexes, seguint-se tots els dilluns, dimecres i divendres de nou a deu de la vetlla, i el dimars altre de pràctica, continuantse tots els dimars, dijous i dissabtes a la mateixa hora, essent en absolut gratuïtes i per a ambdós sexes.

La Representació del Tir Nacional ens envia aquesta nota:

"Els recutes de l'actual reemplaç que desitgen obtenir certificat de tirador per a poder acudir a les ventades que ofereix la real orde de 30 de juny de l'any 1905, tindran la matrícula, armes i instrucció per a el maneig de les matèries gratis tots els dies festius en el polígon que aquesta Representació posseeix a la muntanya de Montjuïc, amb subjecció a les regles i preceptes estatuts pel Tir Nacional. Per a més informes a la Secretaria de la Representació, plassa del Teatre, 6, principal."

Tombola de la Prempsa

L'èxit de la inauguració de la tombola ha sigut superior a tot lo que's preveia. Desde les tres de la tarda comensà la gent a acoblar-se en el saló gran del Palau de Belles Arts, ofrint aquest magnífic aspecte, tant per la decoració com per l'infinitat d'objectes valuosos exposats. La Banda Municipal, dirigida pel mestre Castañé, inicià l'austral concert, y després baix la direcció del mestre Nové els cors d'Euterpe entonaren "Els Pescadors" den Clavé.

Les autoritats recorregueren l'instal·lació de la tombola: el bisbe senyor Laguarda acompanyat de don Eusebi Corominas y seguit de l'arxibisbe accidental senyor Serdà i de l'arxibisbe de l'Hisenda senyor Enlata.

Arribades a la taula que presidien les gentilíssimes senyores Carme Corominas, Joana López (filla de l'exregidor don Guillem) i Clara Loran, les esmentades autoritats deposaren son obol codint els lots a les dites senyores, galantment igual conductes seguit el governador civil senyor Portella.

En l'altra taula hi figuraven les senyores Mercè Milla, Enriqueta Miquel, Montserrat Teixidó y Carolina de Luque, apressantse totes en servir al públic.

Benvolguts companys de la prempsa se encarregaren de repartir als compradors els objectes corresponents als premis.

L'objecte que'l rei havia donat a la Tombola, correspongué a la senyora doña Trinita de Lorenzo.

El dia 25 d'abril de 1909 se celebrà al Teatre de Novetats un miting electoral de presentació de la candidatura regionalista per regidors. El senyor Cambó hi pronuncià un violent discurs contra la candidatura titulada administrativa, formada pel Comitè de Defensa Social y l'"Centro Monárquico Conservador". Parlant dels procediments de la manera de pensar dels seus elements, el leader regionalista digué, entre grans aplaudiments:

"... Mai, absolutament mai, la Lliga Regionalista tindrà cap tracte amb aquests homes. Això seria una claudicació dels principis que l'han informada sempre. Y si claudicant obtingués el triomf, la Lliga cauria des-honrada." (Gran ovació.)

Aquest paragraf, que hem extret de un resum del discurs publicat per EL POBLE CATALÀ, no rectifica ni dementeix per ningú, el reproduïm demà de conformitat amb el text taquígraf, que no tenim a mà en aquest moment.

El miting conjuncionista DE CORDOBA

Un telegrama per a l'Unió Federal Nacionalista Republicana

Conforme varem dir en la societat telegràfica s'ha celebrat a Córdoba l'anunciat miting de conjunció republicana socialista.

L'acte ha resultat imponent y solem·nial. Els bons republicans cordobesos han sentit el verb de la democràcia per boca dels prohoms de la conjunció.

De la transcendència del miting y de l'entusiasme amb que s'ha rebut l'ingrés de la U. F. N. R. a la Conjunció, se pot jutjar pel contingut del següent telegrama enviat ahir pel senyor Salvatella al president del Consell de la Unió senyor Valles y Ribot:

"Celebret miting amb assistència de quinze mil persones; ha sigut immensa. Ingressa l'Unió Federal en la Conjunció, apil·líssim. Acreditat que ha sigut objecte de delirant ovació, ha proclamat que federalisme lliure de dividir nacions garanteix a unitat, calificant d'estúpides les afirmacions dels contraris." — Joaquim Salvatella."

No cal expressar l'immensa satisfacció amb que havem rebut tan grata nova. Es encoratjador veure com se van escampant els ideals de llibertat y la sana lleu del republicanisme.

Per l'enlrament d'aquests sacratíssims ideals, estem disposats sempre a treballar amb els bons republicans cordobesos, a qui enviem una forta y entusiasta salutació.

Per excés d'original no publiquem en aquest número la "Crònica de Teatres" del nostre col·laborador don Alexandre Plana. Ho farem en el número de demà.

Junta Provincial del Cens

Proclamació de candidats

A les vuit del matí d'ahir se constituí en compliment de les disposicions legals vigents en el saló del Palau de Justícia, la Junta provincial del Cens, per a proclamar als candidats que lluitaran en les eleccions provincials de diumenge vinent.

Va presidir l'acte un magistrat en representació del president, que està malalt.

Sense incidents ni protestes de cap mena foren proclamats els següents candidats:

Barcelona. — Districte segon provincial: Don Bonaventura Pla y don Ramon Albó, regionalistes; don Jaume Morros, don Casimir Fabra y don Joan Martorell, radicals; don Santiago Gubern, don Josep Baró, don Pere Garriga, federals nacionalistes.

Districte tercer: Don Joan Pich y don Rafael Guerra del Río, radicals; don Bal·domer Tona, federal nacionalista; don Salvador Sarrera, republicà independent; don Lluís Argemí, jaumista.

Vic-Granollers. — Don Josep Soler y don Josep Font, liberals; don Narcís Verdader y Callis, regionalista; don Lluís de Llanza, jaumista.

Manresa-Berga. — Don Josep Fàbregas Solà, liberal; don Pere Vives, jaumista; don Antoni Sansalvador, regionalista; don Joaquim Borràs, conservador.

Sant Feliu-Vilanova. — Don Josep Roig, don J. Bertran y Misut y don Miquel Roca Redon, regionalistes; don Edvard Mico, federal nacionalista; don Pau Barber, federal; don Joaquim Sostres, liberal, y don Jesús Pinilla, radical.

Igualada-Vilafranca. — Don Pompeu Goló y don Pacia Miquel, liberals; don Francisco Ràfols y don Josep Queralt, regionalistes; don Rosend Menta, conservador, y don Isidre Rius y Font, federal nacionalista.

Per una "budada" dels radicals va estar a punt d'ocórrer una cosa curiosa: lo de que fossin proclamats diputats electes pel districte tercer de Barcelona, en virtut de l'article 29 de la llei electoral, els tres federals nacionalistes per majoria y el senyor Argemí per minoria.

El dispatge no havien trobat els radicals qui presentés els seus candidats, fins que'l senyor Sarrera y Miquel, benevolent, se prestà, amb tot y no estar conforme amb la candidatura, a presentar-los.

De tots molts, encara que els radicals haguessin trobat fiador, tampoc s'hauria fet proclamació de dit article, perquè les nostres homes, els homes de l'U. F. N. R., que han combatut y combatran sempre dia disposició de la llei electoral maurista, per entendre-la antideocràcia y atrofianadora de la vitalitat del cos electoral, haurien proclamat a tothom, fins als marxistes radicals, abans de consentir dit procediment a Barcelona.

DARRERA HORA

CONTINUA DETINGUT

Segons ens comuniquen a darrera hora desde'l Jutjat de guarda, continuava detingut per lo ocorregut en el miting del Tivoli, el lerrouxista Pere Adam y l'urón.

S'ha incoat el procés corresponent. L'incident del Tivoli sigué objecte de molts comentaris en tot Barcelona.

CRÓNICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON Y TELEGRAF)

Declaracions den Cobian

Els projectes financers y les negociacions amb el Vaticà

Madrid, 5 mars.—Un correponal a Puerto de Santa Maria sembla que ha conseguit parlar amb el ministre d'Hisenda, havent-ne tret la següent impressió.

En la qüestió de tràmit, el senyor Cobian manté y accepta tot lo que s'ha fet amb el Vaticà desde que entrà a formar part del Govern.

Ha negat l'existència d'intrigues per a obligar a deixar la cartera.

En assumptes financers, ha afegit, obraré sempre a la vista de l'opinió pública, passant entre cristalls per a que tot hom els pugui examinar, els meus projectes y l'emprèstit de 600 milions, per a qual proposició i estudis, se nomenarà una Comissió parlamentària.

Creu convenient distribuir els fons públics de la manera que proposi el Parlament, però destinant al foment de la riquesa nacional, a augmentar el poder militar y a donar treball als obrers per a evitar l'emigració, lo qual creu més útil que no altres reformes polítiques, que de manen poques premses y molts temps.

Respecte les negociacions amb Roma

afirmà que si el Govern se proposa sèriament mantenir la supremacia del poder civil en termes de consideració amb el Vaticà, s'arribarà a una transacció com succeí amb les negociacions den Cánovas.

Creu que aquesta qüestió no portarà cap conflicte greu y que això no tindrà la majoria.

CONGRES

Sessió de reobertura

Madrid, 5 mars.—A les dotze del matí s'ha verificat en el Congrés l'acte de la constitució de la taula.

Presidí el senyor Morote, per haver sigut el primer diputat que presentà la seva acta.

Se procedí a plejar la taula d'edat, que presidí el senyor Sastrón.

Seguidament foren llegits els decrets de suspensió y nova legislatura y s'aixecà la sessió per a reanudar-la demà.

SENAT

Sessió de reobertura

Madrid, 5 mars.—A dos quarts de quatre s'ha celebrat al Senat la sessió de reobertura.

Presidí la Taula d'edat el senyor Valdesera.

Se llegí el decret nomenant — yident

de la Cambra al senyor Montero Rios y vispresidents als senyors Gimeno, duc de Mandas, López Muñoz y duc de Montellano.

El senyor Montero Rios pronuncià un discurs de gracies y s'aixecà la sessió.

L'ARTICLE 29

Figueres, 5, a les 19'45. — Ha sigut proclamat diputat per l'article 29, el conseqüent republicà senyor Martí Inglès.

Els seus correligionaris l'han abraçat amb entusiasme.

Ara mateix marxa cap a Portbou.

LA SELVATJADA

LERROUXISTA

Pèssima impressió de la notícia entre'ls republicans de tot Espanya

Madrid, 5 mars.—A primeres hores de la tarda s'ha rebut en el Saló de Conferències del Congrés, la notícia de l'atentat lerrouxista perpetrat en el miting del Tivoli de la ciutat comtal, mentre estava parlant el diputat a Corts don Pere Corominas, propagant la candidatura que presenta l'Esquerra catalana en les pro-

peres eleccions de diputats provincials.

La nova ha corregut arreu com un regueró de pólvora.

En tots els cirkols polítics se feien vivíssims comentaris, condemnantse unànimament aquesta selvatjada, que posa de relleu les baixes passions de l'odi i del perill lerrouxista.

En el Saló de Conferències del Congrés ha anat arribant desseguida un considerable nombre de diputats representants de diverses provincies, portant també el coneixement de l'excepcional nova que els hi havia sigut enviada per amics dels seus respectius districtes ont la notícia ja hi havia igualment arribat.

Tothom, sens distinció, condemnava la selvatjada lerrouxista, deplorant que no s'acabi d'una vegada amb els desmans de aquestes cúbiles que deshonren el republicanisme, constituint una vergonya per a la ciutat de Barcelona.

LA DECLARACIÓ DEL GOVERN FRANCÉS

París, 5 mars.—El Consell de ministres ha examinat els diferents extrems que hi d'abarcar la declaració ministerial, arribant a un acord complet.

La fórmula de la declaració serà re-

setes 24, fins a Viuda de León:

P. N.	1
Francisco Santomá Andrade	1
Ramon Molist	1
M. G. de M.	1
S. L.	1
Milagros Portella, Chelito II	1
Consuelo Portella, Chelito II	1
Jesep Fils Càmies	1
R. G.	1
Salvador Forruchs	1
N. N.	1
Viencia Mora, viuda de León	1
Suma	2,225'94
Suma anterior	43,430'52
Total recaudat	45,656'46

Entregat al Banc 42,940'52
Queden a l'Administració 2,715'94

ELS CANDIDATS DE LA LLIGA

La Lliga Regionalista celebrà ahir una vetllada política per presentar als seus socis y a los còs electorals el seus candidats senyors Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

El senyor Ventosa digué que la Lliga anava a la lluita per defensar la moralitat administrativa y l'obra del senyor Duran y Ventosa y Cabot, que ha designat per anar, junt amb els carlins y els caciquis, a la lluita electoral de diumenge.

Presidí la vetllada el senyor Abadal, y el primer que parlà fou el senyor Ventosa y Cabot.

tractada per M. Monis, qui la sotmetrà a l'aprovació dels seus companys, en un Consell de ministres que se celebrerà demà, a la tarda.

Després del Consell d'avui, M. Monis ha visitat als embaixadors acreditats a París.

PER ANAR A CRIDAR AL TEATRE

París, 5 mars.—El tribunal correccional ha jutjat avui als manifestants detinguts amb motiu dels incidents del Teatre Francès.

En Maurici Pujol ha sigut condemnat a un mes de presó i 25 francs de multa. Altres sis han sigut condemnats a multes de 25 o de 16 francs i les costes, i un mes o vuit dies, respectivament, de presó.

LES REVOLUCIONS AMERICANES

Cap Haití, 5 mars.—El tràfic està paralitzat i la fam amenaça la població. Segueixen les detencions. Les presons estan plenes. Molts presos estan encadenats. S'ha prohibit als paisans circular pels carrers.

Sols està autoritzada la circulació pels estrangers i els soldats, de dos en dos, no permetent-se la formació de grups.

D'UNA VAGA

París, 5 mars.—Comuniqueu de Cancha que amb motiu d'un conflicte entre els armadors i els pescadors, aquests han tingut una col·lisió amb la gendarmaria, resultant morta una dona i ferits deu pescadors.

També han resultat ferits alguns policies. Els pescadors van intentar assaltar una goleta, i la policia ho ha impedit, produint-se la col·lisió.

Les darreres notícies de Cancha diuen que s'ha restablert l'ordre.

NOTES CURTES DE L'EXTRANGER

Montevideo, 5 mars.—El nou president de la República va constituir el Govern.

Don Josep Romeu s'ha encarregat dels ministeris de l'Interior i Negociis estrangers i don Josep Saviat del d'Hisenda.

Ponapé, 5 mars.—Han acabat les piques racionals contra els rebels.

Quinze d'aquests han sigut fusellats i altres han sigut deportats a l'illa d'Yap.

Londres, 5 mars.—Està malalt lord Crewe. Sembla que haurà de fer llit alguns dies.

Washington, 5 mars.—Mr. Taft ha convocat al Congrés, per al 4 d'abril, en legislatura extraordinària.

Puerto Cortés, 5 mars.—Don Francisco Bertrand, partidari del general Bonilla, ocuparà provisionalment la presidència de la República, fins al mes d'octubre, en que serà elegit el successor del senyor Dávila.

500,000 FRANCS PER 75 CONFERENCIES

París, 5 mars.—S'ha fet a M. Briand la proposició de que doni una sèrie de 75 conferencies per Europa i Amèrica, oferint-li 500,000 francs per aquesta feina. Les primeres conferencies les donaria a Sant Petersburg i Moscou.

M. Briand no ha exposat la seva decisió encara.

(PER CORREU)

UNIO DE VINYATERS DE CATALUNYA

VILAFRANCA DEL PENEDÈS.—S'ha celebrat en aquesta població la reunió de delegats locals per a procedir al recompte de socis que dita comarca aporta a la Unió. Concorren la major part d'aquells, essent l'acte presidit pel vicespider del Consell Regional, don Pere Mir i pel Consell Comarcal en ple.

Les llistes aportades són, aproximadament, les de la meitat dels pobles del Penedès, sumant uns mil cinc-cents socis. Com se trasllueix, no exagerarem al predir que la comarca del Penedès aportarà un gran contingent d'afiliats a la Unió, i encara, com diem, falten llistes d'alguns pobles importants i alguna de les entrades es incompleta.

Acabada la reunió de delegats, va constituir-se el Consell Comarcal en la següent forma: president, don Gustau Lleó; vicespider, don Pere Pujol Rovira; secretari, don Salvador Mata i Puig; vocals, don Modest Casanovas, don Ramon Vallés, don Lluís Mestres i don Pere Rafols.

CONGRÉS REGIONAL D'ATENUEUS I CONCURS REGIONAL D'APRENTIS

REUS.—El «Centre de Lectura» d'aquesta ciutat, una de les més velles i importants entitats de cultura de la nostra terra, ha organitzat dos actes de molta importància, els quals tindran lloc el mes vinent.

Un d'ells es «Primer Congrés Regional d'Ateneus i Associacions de cultura»; l'altre, un «Primer Concurs Regional d'aprentis».

Tindrà per objecte el Congrés Regional

d'Ateneus, segons l'article primer del reglament pel qual s'ha de regir, estudiar les bases en que deu fonamentarse, fins que deu realitzar y mediar an això objectiu que deu emplenar l'Associació lliure de caràcter cultural per a satisfer la seva finalitat; divulgar y enllestir l'educació i l'educació, y consegüentment, ennobir la vida y esperit del poble.

Hi podran haver-hi congressistes individuals y colectius y en el Congrés hi haurà igual consideració a la llengua catalana y a la castellana.

El Congrés se dividirà en seccions, amb relació als distints fins de les diverses societats, y en cada secció se discutiran temes oficials y recomanats y lliures. A més, celebrará el Congrés sessions plenàries, que seran: la preparatòria, la inaugural y la de clausura y lectura de les conclusions.

Serán presidents honoraris del Congrés els ministres d'Instrucció Pública y de Governació, els presidents de les diputacions catalanes y el governador civil de Tarragona.

Se celebrará el Congrés en l'estatge de la societat organitzadora, els dies 15, 16 y 17 d'abril, havent ja ofert la seva adhesió y cooperació els ministres esmentats, els senadors per la província, senyors Sarda, Forgas y Balcells; diputats a Corts senyors Nougués y Nicolau, els diputats provincials pel districte, els presidents de les diputacions de Tarragona y Lleida, els arxaldes de Barcelona, Reus, Tarragona y Girona, y els senyors Angel Guimerà, don Felip Pedrell, don Joan Pena, doctor Giner de los Ríos, doctor Aluja, don Josep Zuheta, don Pau Font de Rubinat, don Claudi Oliveras, don Cristòfol Mestre, Lluís de Zuheta, Pere Corominas, A. Rovira y Virgili, Marcell Domingo, Martí Navarro, Francisco Batlle, R. Noguer Comet, J. M. de Sucre, Josep Maria Tallada, doctor Odon de Buen, E. Fontserè, J. Domènec Estapé, Santiago Rusiñol, Felip Elias (Apa), F. Cardener, J. Mestres, J. Ferrer y Jover y altres prestigioses personalitats.

El Congrés promet tenir gran importància i donar positius resultats per a la cultura catalana.

Un altre dia detallarem les bases del Concurs regional d'aprentis.

QUÈ SERÀ? UN CONCERT

IGUALADA.—Ens diuen d'Igualada que'll divendres passat els veïns d'aquella pacífica ciutat se vegeren sorpresos per un extraordinari moviment de forces que durant tot el matí circulà pels carrers y que parant-se y fixant-se en alguns domicilis hi feu, a presència del jutjat, escrupolosos registres. Què serà, què no serà?, aquella tranquil·la gent se preguntava...

Segons nostres informes, se tractava de quelcom relacionat amb el terrorisme, quan lo de Montjuïc, y degut a una criminal delació, foren empresonats quatre dignes veïns d'aquella ciutat, que, més tard, comprovada sa innocència, foren posats en llibertat. Es de suposar que, a pesar d'aquesta comprovació, continuarien els seus noms en la relació de sospitosos, a jutjar per les diferents vegades que s'han vist molestats.

Doncs els registres domiciliaris s'han verificat a les cases de dos d'aquells, respectables veïllets que compten amb generals simpaties. No cal dir que'lls registres donaren resultat negatiu. No creuen del cas nostros autoritats que sigui justificada aquella relació de sospitosos, a fi de no donar més disgustos a gent digne de tot respecte? Tenim molts d'atès que comprovem la honradesa d'aquells veïns que, doncs, cils foren registrats en busca d'explosius y tenim la seguretat que una seria informació provaria lo absurde d'aquella mida.

—L'Orfeó del Noia, d'aquesta ciutat, ha donat un concert a l'Ateneu Igualadí de la classe obrera. Fa un any no més que fou fundada aquesta entitat coral i té ja avui un extens repertori, que executa de una manera admirable.

Obrí la festa musical «Sota de l'Olme», don Morera, seguint «Oh, quin bon eco», «Barquejant», «L'Empordà», «Somni d'un nit d'istiu», «Montanyes regalades», «Patria Nova», «Brindis», de Mozart, «Cansó de l'herba», etc., etc.

La segona part del concert va anar a càrreg dels senyors Gubern, Franch y Capdevila.

En Gubern va interpretar d'una manera admirable la seva obra «Il·lusions». En Josep Franch debutava en aquest concert. Fill d'Igualada, abans d'anar-se pel món a donar a conèixer el seu art, ha volgut donar-lo a conèixer als seus compatriotes. En Franch es tot un tenor, que cantà molt bé y amb sentiment «El jueva le stell», de la «Tosca», y «Oh Paradis», de l'«Africana». En Franch sortí a compartir els aplaudiments amb el seu mestre, senyor Jordana, que rebé en aquest punt y en altres del concert ovacions merescudes.

El senyor Capdevila va interpretar al piano «Viva Navarra», de Larregia, amb una netedat y admirable «utesta».

Per acabar, en Capdevila y en Gubern varen executar al piano y armurium, «Mirelles», don Goumou, rebent una gran ovació.

Informació marítima

Moviment del port del dia 5 de mars

EMBARCACIONS ENTRADES

De Galveston y escales, vapor espanyol «Martín Saenz», de 2,531 toneladas, capità José Subino, amb cotó, dogues, 57 tripulants y 27 passatgers.

De Bilbao y escales, vapor espanyol «Cabo Nao», de 998 toneladas, capità Beita, amb blat, sucre, vi, 25 tripulants y 8 passatgers.

De Llíssa, vapor espanyol «Jaleño», de 314 toneladas, capità Bernardo, amb càrrega general, 27 tripulants y 9 passatgers.

De Palma, vapor espanyol «Miramar», de 950 toneladas, capità Pujol, amb càrrega general, 45 tripulants y 10 passatgers.

De Sant Carlos, llagud espanyol «Joven Pepe», de 35 toneladas, patró Rosales, amb sal y 6 tripulants.

De Sant Carlos, llagud espanyol «Trinidad Concepción», de 22 toneladas, patró Fibla, amb sal y 5 tripulants.

De la mar, vapor espanyol de pesca «Kelin», de 61 toneladas, capità Zuluetta, amb peix y 10 tripulants.

De Alacant y escales, pailebot espanyol «Mascota», de 63 toneladas, capità Alemany, amb càrrega general y 7 tripulants.

EL MÍTING DELS RADICALS

A la «Casa del Pueblo» celebraren els radicals el seu míting de presentació de candidats. Estava anunciada per les deu, però a les onze començava. El local del teatre en aquesta hora estava ple del tot.

A l'entrar els oradors en l'escenari, el públic els tributà uns aplaudiments.

El senyor Lerroux, que ocupa la presidència, digué uns preüves paraules, a tall de consensament.

Parlà d'una conjunció d'odis contra la candidatura radical, y per lo tant, recomanà vigilància a tots, però que no hi hagués ningú que portés un altre explosiu (?) contra la reunió lerrouxista. (Uns quants aplaudiments.)

Seguidament parlà el candidat senyor Valentí y Camp. Ens causà sorpresa oïr expressar-se en català. Digué que s'ha començat al partit radical amb tota classe de amics; quan la Solidaritat amb l'isolament y amb negar-li fins el dret de vida anant al cop y a traçtant d'una manera despectiva y descoratosa. Afegeix que ells accepten tot lo nou y progressiu que va apareixent en el món.

Acaba dient que es un «banderiller» y per això no parla més llargament. (Alguns aplaudiments.)

En nom de les joventuts feu ús de la paraula el senyor Beranguera. Ell diu que parla en nom de la «classe en acció», dels abnegats joves que anaren a pertorbar l'aploc de la Protesta y el míting carlí de les Arenes. (Uns quants aplaudiments.)

Afegeix que se combat la candidatura radical perquè's candidats no porten pel a la cara, explicant en aquest punt una anècdota bastant graciosa. Acaba dient que s'guanyen enviant un telegrama a l'Azcarate y an en Pau Iglesias, dient-los que no han convençut al poble de Barcelona.

El senyor Lerroux excusa als senyors Mir y Pich, y anuncia al senyor Iglesias. Després de dir, amb un gran to oratori, que la lluita que vé es transcendental, y de repetir diverses vegades, manifestà (ell?) que'l dia 12 s'ha de reivindicar la revolució de juliol. (Aplaudiments.)

Afegeix que la dreta y l'esquerra nacionalista digueren que la revolució fou feta pels catalans, lo qual no es veritat, puig aquell fet es una glòria dels catalans.

Dedica unes llaugues paraules, impossibles de copiar per l'embolic de conceptes que hi ha, però dir, segons sembla, que'l clericalisme perd en tota Europa y que també ha de perdre a Espanya.

La candidatura radical es la dels que lluitaren al carrer, segons don Emilià, y se proposa fer a la Diputació obra revolucionària y antiericla.

Diu que es igual que triomfi'n els regionalistes com els nacionalistes, perquè el programa religiós d'aquests el suscitarien els de la Defensa Social.

El senyor Lerroux, a l'alcarse, es o'vacionat y victoriat.

(Una veu, amb accent andalús: «Vivan lo polític honrad!»). Altres veus: «Vivan!».

L'orador anuncia que va a pronunciar un discurs, conferencia o do que s'algas, sobre la significació d'aquestes eleccions. Y així comença a parlar en to de conversa.

Diu que a les diputacions provincials hi ha els últims restes de la reacció. Y per lo que respecta a la de Barcelona, afegeix que s'hi han refugiat els separatistes y els carlins.

Presentant als candidats, diu que el senyor Puig se li podria dir el fotògraf del partit; que en Fabra representa la propietat y els altres són la joventut, tot abnegació y entusiasme.

El partit radical, segons l'orador, es la única força republicana a Espanya, y, per tant, la sola garantia de que no's torserà el canvi de la democràcia espanyola. Concedeix en Lerroux que hi ha fora d'ells prestigis republicans, però no que hi hagi veritables forces.

Els enemics — afegeix — no's han pogut batre en les eleccions y han recorregut a la paraula infamant. Ens han volgut calumniar, divorciar de l'opinió, però no ho han conseguit. Han pretingut fins presentant-se com lligat amb els horrors del terrorisme. Però com que ells no me he caído de un nidó, no han pogut inutilitzar-me. Estic recullint proves per acusar públicament als que m'han volgut deshonrar. (Aplaudiments.)

L'orador se va entusiasmant per aquest canvi y va a exclamar la massa, que ha guanyat fins aquest punt una fredor perniciosa. Diu que alguns que ataquen als radicals no podrien presentar en son arbre genealògic excoctories de virtut materna y paternitat.

Parla seguidament en termes que no podem reproduir, perquè cauríem indeciblement sota les penalitats del Codi, del procs Ferrer, del seu fusellament y dels altres coorreguts en aquella mateixa època; dels sumaris militars, que calicada durament el públic li feu una forta ovació.

Acusa als contraris, dient que entregaran els cabals de la ciutat a un Banc fet amb dimers del jesuítisme; que no havien curat la crisi de treball de Barcelona y Catalunya; que no havien, en fi, fet res de bo.

Manifesta que la Reforma no's fa perquè'l Banc encarregat no té prous cabals y no creu en les forces econòmiques de la capital. Hi ha que fer la Reforma, però donar feina als obrers.

Diu que s'ha de fer a Barcelona una Exposició universal y que es la única ciutat d'Espanya que la pot fer. Acusa als adversaris que no la feren ni la intentaren.

Després de guanyar les eleccions provincials, afegeix, els radicals faran la Reforma, la Exposició, la municipalització de serveis, la cura de la crisi, etc., etc., junt amb una política de pacificació, sacrificant fins el reconcomtemporament d'ixó, diu que ha d'esser la revolució en l'hora de la pau, fins que arribi el moment decisiu.

A l'acabar se feu una ovació a l'orador. Y s'acabà l'acte. En general la tònica fou de molt poc entusiasme. Unicament el capdell logrà provocar una ovació, la única grossa del míting, quan parlà del procs Ferrer.

Se comentà que no hi hagués altre regidor que'l senyor Lluç, no més dos candidats, y fora d'aquests, que l'únic prohibos en Pich.

ESPECTACLES

PRINCIPAL (TEATRE CATALÀ). — Avui, dilluns de març, la nova comèdia de gran èxit, de Avell Artet.

A cor distret, sagetes noves

y la de gran broma, L'HOTEL DE LA LLEBRA. A les noves. — Demà, A COR DISTRET, SAGETES NOVES. — Avui, SAVA NOVA (3 actes, Godó); LA DAMA DE LES CAMELIES, per la senyora Xirgu.

TEATRE ROMEA

Compania dramàtica de l'actor PERE CODINA.

Dilluns, dia 6, a tres quarts de nou: el drama en tres actes de fama mundial, de Guimerà.

TERRA BAIXA

y el s'espectacle en un acte, «L'ase de l'hort». — Dimars, gran vetllada selecte, el drama de Echegaray, «El gran gaiteiro», y el diàleg dels Quintero, «El chiquillo».

En la present setmana, «El mistic». — Abonament a 4 funcions de tarde de dijous feiners. — Se despata a comptaduria.

TEATRE TIVOLI. — Gran compania d'òpera italiana. — Avui, dilluns, a les quatre, GRAN MATINEE DE MODA.

Debut de l'aplaudida artista V. Galfre y M. Pascual, amb l'òpera «LA FAVORITA» en quatre actes, per la cèlebre artista Ramona Galán. Preus econòmics: entrada, 30 cèntims. — Nit, a un quart de deu: l'òpera en quatre actes.

El Trovatore

pels celebradissims artistes

Aracil - Ferré - Romeu

Debut de la notable contralt Emma Amati y del baix J. Martí. — Dijous, primera de les tres úniques funcions de l'eximia diva.

Graziella Paretto

El dimecres quedarà tancat l'abonament.

Teatre de Novetats

Compania còmic-lírica dirigida per Emili Davila y Julià Vivas, de la que formen part les primeres típies Julia Velasco y Pilar Martí.

Dilluns, tarde, a les cinc, gran matí: primer, **Soldaditos de plomo**.

segon, la preciosa obra de Jacinto Benavente, **MODAS**.

en la qual les primeres típies Julia Velasco y Pilar Martí, lluiran els models

JOPE CULOTTE (taldilla-pantaló)

confeccionats per Mme. Maria Leclercq. Butaca, pessesta; entrada, 0'25. — Nit, a un quart de deu: primer,

Soldaditos de plomo

segon, l'obra de Benavente, **MODAS**.

en la qual les primeres típies Julia Velasco y Pilar Martí, lluiran els models

JOPE CULOTTE (taldilla-pantaló)

confeccionats per Maria Leclercq, tercer.

Aquí hase farta un hombre

Pròxima setmana, estrena de «El fin soles». — Proximament, «El príncipe de Alsborg». — En preparació, «S. A. R. (Su Alteza Real)».

ELDORADO (TEATRE DE CATALUNYA). — Compania NEUS SUAREZ - SIMO-RASO. — Avui, dilluns, el diàleg, «Para pescar un novio». En obsequi al públic de tarde: primer, «El joven papá», preciosa obra dels gats; segon, «El día de la huelga de criados», original «marcha» de les escombres. — Nit, a un quart de deu, funció sencera, 30 cèntims, programa imponent: primer, l'òpera en tres actes, «El conde de Luxemburgo», única interpretació a l'arsenal de l'obra, segon, rialla continua, «Pantalone en danza»; tercer, èxit colossal.

La reina de las tintas

el «tang» del canari, gran «marcha» dels nacionals, preciosos cuplets de la reina i els seus diminuts ministres. — Divendres, estrena colosal. — Aviat, «Amor bohemio». — Se despata a comptaduria.

TEATRE COMIC. — Avui, dilluns, tarde, a les quatre, secció sen illa, entrada general, 10 cèntims; estrena en aquest teatre de l'òpera en un acte, «La corte de Farón», desmpejant el paper de «Cato Jari», el primer actor Josep Gamet, que l'estrenà a Madrid; sensacionals cuplets de «Judá» per Julia Gómez. — A les cinc, espectacle, a preus de doble, entrada general, 30 cèntims; l'òpera en tres actes, «El rey del carbón» (Die Dolar princeps). — Nit, a les nou en punt, funció sencera, a preus de especial, entrada general, 30 cèntims. Sis actes, sis primer, «El conde de Luxemburgo», ric y hermós «desdoblle» per set hermes senyoretas, set, grandiosa entusiasme en el número de les «Mania» per Julia Gómez; segon, l'èxit del dia, l'òpera en tres actes, «La comediante», grandios triomf d'aquesta companyia. — Demà, dimars, grans funcions, fixarse en el cartell.

TEATRE COMITAT

Avui, dilluns, 6 mars, a les quatre tarde: quinta representació de la comèdia de màgia en quatre actes y 22 quadros,

LOS PULVOS DE LA MADRE CELESTINA

èxit veritat, presentació esplèndida en decoració, sàstria y atres, cos de ball y nombrosa comarsaria. Entrada y butaca, 1'25; entrada general, 0'35. — El dijous pròxim, a les quatre tarde y un quart de deu nit: sisena y setena representació de «Los pulvos de la mare Celestina». — Se despata a comptaduria sens augment.

TEATRE APOLO

Avui, dilluns, 6 Preus econòmics. A les nou: el drama en 5 actes,

Don Juan de Serrallonga

y el de quatre actes,

La bandera de la muerte

Demà, dimars: «A espaldas de la ley» y «E de ensor de su honra».

Gran Teatre Espanyol

Avui, dilluns, a dos quarts de deu, gran èxit de la notabilíssima compania

CITTÀ DI NUNZIATA

Primer, l'escena dramàtica napolitana en 3 actes

L'onore di una popolana

segon, gran letat de melodies y cançonetes, per les bel·líssimes artistes de la compania y el tenor còmic

TEATRE GAYARRE. — Sessions a un quart de quatre y sis tarde, y nou y dos quarts de deu nit. Atraccions que atreuen als preüts: «Azulina», «Turquesia», «Corralina».

«Maria Masó», «Adela Calas», «Livia Cervantes», «Sobernal», «Les Doretas», «Amalia Molina», «La Torrerica», «Bella Carmela» amb «La Pulga». — Avui, a dos quarts d'onze, funció de gala dedicada a «Amalia Molina», eminent estrella espanyola.

Programa especial **Amalia Molina**

Festa andalusa — Festa andalusa

— Demà, despedida de «Amalia Molina». — El dia 14, el 14, el 14.

FRONT COMITAT. — Grans partits tots els dies a les quatre de la tarde. — Dijous y dissabte, tarde y nit.

Concerts

GRAN CAFÉ-RESTAURANT DE NOVETATS. — Concerts tots els dies pels cantants professors Minnar, Font, Torro, Valls y Sabater. De dos quarts de sis a set: tarde, y de dos quarts de deu a dotze nit.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA. 11 mars

Concert Granados

Localitats y detalls, casa Dotesio y cartella.

Palau de la Música Catalana

Dies 12, 15, 19, 22, 25, 27, mars de 1911

Concerts de Quaresma

dirigits pels mestres

KARL PANZER DE DUSSELDORF,

JOAN LAMOTE DE GRIGNON Y LLUIS MILLET

ORQUESTRA SINFÓNICA DE BARCELONA, ENRIC GRANADOS Y ORFEÓ CATALÀ

Queda obert l'abonament, al magatzem de música, casa Dotesio, 1 y 3, Portal de l'Angel, Pels socis de l'Orfeó Català, amb condicions esp. cials, de 9 a 11 nit al local social. Durant el dia, reb els encàrregs el Conserge. (Tel. 60, 20).

ALCAZAR ESPAÑOL. 7. Unió, y Gran café concert. — Restaurant de primer ordre

Totes les tarde, a les tres nit, a les nou: gran troupe de varietés. — Avui, dilluns, debut de la nota Mlle. Raymonde Dax de l'Eldorado de París, nova a Barcelona.

Totes les nits, a les deu: l'èxit de la temporada **LA REVUE DE L'ALCAZAR**

Gran Eden Concert

12, ASSALT, 12

Tots els dies, grans escales de varietés. Tarda, a 7/4 de 4. Nit, a 7/4 de 10. Ent. lliure.

Musé-hall LA BUENA SONATA Gub. 1

Exhibició de la nombrosa troupe franco-anglo-espanyola, en la qual figura Mlle. DEARLY-NEE

— F. DEVILLA — OVERLANDA — Entrada, lliure — Butaques, gratis

Cinematògrafs

SALA MERCE

Exit colossal del Gran Calvari

Interessantíssim programa: «Visió fatal», «La purga», la pel·lícula científica «La peste» (única a Espanya); y altres.

TRIO FASSI AND LOLA

jongleurs de primer ordre: reparació dels notabilíssims THE RUKOLINS, acrobates gossos; ovació continua als cèlebres, als únics mestres de ball

HERMANOS PALACIOS

Pròxims y sensacionals debuts. Aviat, reparació del

GRAN TORESKI

CINE PALAU. — Cera, ním. 51, junt a la Rambla de Sant Pau. — Avui, dijous, escullim programa d'estrenes: l'hermosa pel·lícula de 5 metres, única a Espanya y exclusiva d'aquesta empresa, LA ESCALVA NEGRA. «Un libro revelador», «El proeta», y altres. Programa esplèndid. — General, 0'20; preferència, 0'20.

CINEMATOGRAF BELIOGRAFF. — Rmbia Mig 36 y 38. — Sessió escullida. Dilluns, 6, estrena de la pel·lícula d'art, única en Espanya, «Jesús de Nazaret».

DIORAMA Avui, dilluns, tarde y nit, grandios exit de la pel·lícula de grau metratge,

La esclava blanca

segona part de la «Trata de blancas», y altres

— Venda y lloguer de pel·lícules.

DIVERSIONS PARTICULARS

MUNDIAL PALACE. — Concerts Santos tots els dies. Coberts desde pess